

i det Væsentlige har kunnet slutte mig til de Grunde, som derfor ere angivne, skal jeg kortelig anføre dem. Nogle enkelte Medlemmer af Udvalget have yttret en Tvivl om Rigtigheden af den Transaktion, der er udført i indeværende Finantsaar, en Konvertering af 1 Million preussiske Statsobligationer fra 4 pCt. til 4½ pCt. Vi staa her overfor et af de Forhold, om hvilke det er meget vanskeligt at udtale nogen Døm, saalænge der mangler en bestemt Lov, der giver Regler for Bestyrelsen af Reserveconden. Derfor maa mine og Mindretallets Bemærkninger ikke opfattes som nogen afgjort Misbilligelse af et saadant Forhold, men blot som en Tvivl om, hvorvidt en saadan Fremgangsmaade kan anses for at være rigtig. Transaktionen er foregaaet i Sult Maaned med den Hensigt at opnaa en lettere Affætning af de Obligationer, som til den Tid skulde affættes. Hvis jeg ikke er urigtig underrettet, vare de 4 pCt. preussiske Obligationer amortisable, medens de 4½ pCt. Obligationer, som ere erhvervede for dem, ikke ere det, og til Bederlag derfor fik Staten udbetalt en Præmie af noget over 11,000 Rd. Hvis jeg feiler i denne Henseende, vil jeg bede den høitagtede Finantsminister oplyse dette nærmere. Jeg skal ikke udtale nogen Mening om, hvorvidt denne Præmie nu fuldstændig vederlægger den Værdi, som ligger i Amortisationen, men jeg vil blot sige, at den Hensigt, som man søgte at opnaa, nemlig en lettere Affætning, ikke blev opnaaet. Det er nu ganske vist Tilfældet, at Forholdene i det Hele paa Pengemarkedet vare af den Bestaaffenhed, at der overhovedet slet ikke kunde være Tale om nogen Affætning, men i Sammenligning med de 4 pCt. og andre Statsobligationer staa Forholdet i dette Dreblik endnu saaledes, at de 4½ pCt. Obligationer efter min Mening ville være vanskeligere at affætte end de 4 pCt. efter samme Maalestok, idet Kursen i dette Dreblik er saaledes, at de 4 pCt. staa i 83 og de 4½ pCt. i noget over 90. De ærede Medlemmer ville deraf kunne slutte, at en Kursavance fra 83 til 90 ikke svarer til Forskjellen imellem Konverteringens Beløb for enhver af disse Obligationer. Der vil her i dette Dreblik efter min Mening være

Tale om et Tab af 27. preussiske Thaler for hvert Tusind Rigsdaler, sammenlignelsesvis mellem de 4 pCt. og de 4½ pCt. Obligationer. Jeg udtaler som sagt ikke her nogen bestemt Misbilligelse, dertil mangler jeg ogsaa den fornødne Indsigt i disse Forhold, men jeg tror, at Udvalgets Mindretal har været i sin Ret til at udtale en Tvivl om Rigtigheden af denne Transaktion overhovedet, tilføiende en Beflagelse over, at der overhovedet ikke findes fastsat Regler for Bestyrelsen af de betydelsige Aktiver, der henligge under Reserveconden, medens man jo ganske vist ikke er blind for de store Banfæligheder, der ville stille sig i veien for Tilveiebringelsen af saadanne Regler i det Hele. — S. Forbindelse med de Ultringer, jeg her har tilladt mig at fremsøre, skal jeg blot med et Par Ord omtale et Par Hensstillinger, som ere gjorte dels i Betænkningen, dels gennem Endringsforslagene. Under Post 7 i Betænkningen er der af et Flertal i Udvalget gjort en Hensstilling til den ærede Minister om, at Forpagtning paa længere Aaremaal af Statseiendomme ikke maatte finde Sted uden et Samtykke fra Rigsdagens Side. Jeg nævner dette i Forbindelse med, hvad jeg alt har sagt, nemlig i Forbindelse med Betragtningerne over Statens Formue i det Hele. Der er saa ofte kommet Duffe frem om, at Staten maatte søge de ikke ubetydelige Værdier afhændede, der henligge som Domæner eller Aktiver, og et saadant Duffe vil jo allersnarest gjøre sig gjældende paa de Punkter, hvor der bliver Spørgsmaal om Bortforpagtning, hvor altsaa en Statseiendom bindes for et længere Aaremaal. Dette Hensyn har gjort, at Udvalgets Flertal ikke har kunnet se rettere, end at det vilde være onskeligt, at Rigsdagen blev sat istand til at dømme om, hvorvidt det vilde være heldigt at binde en saadan Statseiendom for et længere Aaremaal. — Endelig skal jeg med Hensyn til Endringsforslaget under Nr. 1, som den høitæredede Finantsminister allerede har omtalt, og som jo gjælder en ganske kalkulatorisk Post, de almindelige Udgifter, bemærke, at man fra Udvalgets Flertals Side har ønsket at støtte Statsrevisionen i dens Betragtninger over Anvendelsen af denne